

Stolt Signild

Stolt Signild lader brygge og blande vin
- så favr da falder den rin
hun byder sin broder hjem til sin
- udi brynjer alle.

2. Og de skænkte mjød og de skænkte vin
de skænkte sålænge, solen skinned.

3. Hendes broder og han ville ride hjem,
stolt Signild byder hannem følgesvende.

4. Og hvad skal jeg med følgesvende?
mine fjender eru nu alle i senge.

5. Og der han kom foroven den by,
der mødte hannem hans fjender syv.

6. Og der han kom i tykken ris,
da blev han sine fjender vis.

7. Jeg beder Eder, mine fjender, for Gud:
I lade mig blæse i forgylden ljud.

8. Og du skalt have vort minde dertil;
du blæs der udi, imedens du vil.

9. Han blæste i ljud, han blæste så hart,
det hørte stolt Signild i sin gård.

10. Og han blæste i sin ljud sålænge,
det hørte stolt Sigild i sin seng.

11. Stolt Signild lader råbe over al sin gård:
I lede mig ud min ganger grå.

12. I lede mig ud min ganger grå,
vel syv år siden han solen så.

13. Han solen ej så vel i syv år;
vel femten år siden han sadelen bar.

14. I hente mig ud mit galvind og spjud;
vel atten år siden de vare ude.

15. Stolt Signild red så hårdt hun rende;
sin gode fole derover hun sprængde.

16. Stolt Signild råber og var så vånd:
Du svar mig broder, om du kan.

17. Ikke er jeg ve og ikke er jeg våndt;
du hjælp mig søster om du kan.

18. Hun hug ihjel hans fjender syv;
så førte hun hannem levende til by.

19. Og havde de været to for en,
hun havde givet dem dødsensmen.

20. Og hevði tað verið tveir fyri ein,
so hevði hon givið teimum deyða mein.

21. Og hevði tað verið nýggju fyri týggju
so hevði hon haft tað sera strýggji.